



1

Fiala per ta jetuar

cf 1 Pt 2,9

“Të thirrur për të dëshmuar veprat e mrekullueshme të Zotit”

Kur Zoti vepron, realizon vepra te mrekullueshme.

Por vepra e tij e fundit që i tejkalon te gjitha, është ajo e përmbushur nga Jezusi: me vdekjen dhe më pas ringjalljen e tij, krijoi një botë të re dhe një popull të ri.

FORCA MË E FUQISHME

“ Jezusi, duke krijuar kete popull të ri, na ka liruar nga egoizmi, nga urrejtjet dhe nga mëritë, na dha si ligj dashurinë reciproke që na bën një zemër dhe një shpirt të vetëm ...”. Dashuria reciproke është forca më e fuqishme e botës: shkakton rreth atyre që e jetojnë atë, revolucionin e qetësisë kristiane[...]. Dashuria! Sa shumë nevojë për dashuri ka në botë! ...

DËSHMITAR PËR GËZIMIN

Një pakt i dashurisë së ndërsjelltë

Një pakt i dashurisë së ndërsjelltë Jezusi tha se bota do ta kishte njohur Atë si të sajën, nëpërmjet nesh, nga dashuria reciproke, nga bashkimi: “Nga kjo të gjithë do ta kuptojnë se jeni dishepujt e mi, se keni dashuri për njëri-tjetrin” (Gv 13,35).

Në kohët e sotme, secili nga ne kërkon një veprim konkret:

dashuri, > bashkim,

bashkësi, > solidaritet.



Jeta është...

Përrshëndetje jam Paulo, jam 16 vjeç

MENDOJA SE ISHTE E VËSHTIRË

Sapo kam përfunduar vitin e parë në shkollën e re që u transferova.

Sa kohë ka kaluar që nga ditët e para në atë që ishte klasa ime.

Edhe po të kisha hyrë në një fushë futbollit të boshatisur, nuk do të isha ndjerë aq i vetmuar.

Po, kjo ishte përshtypja ime në fillim.

Doja të sillja mënyrën time të të jetuarit në atë ambient, por mënyra ime nuk kuptohej dhe unë gjithmonë e më tepër ndihesha i vetmuar.

Brenda meje shpesh dëshiroja të distancohesha dhe të shihja punën time.

Një ditë mësuesja na kërkoi të diskutonim për një incident serioz që kishte ndodhur në qytetin tonë, në të cilin ishin përfshirë fëmijë të të njëjtës moshë me ne .

Cektësia e dikujtimeve kishte arritur kulmin.

Dyshoja në vetvete: **“Të ndërhyj apo jo?”.**

Vendosa të thosha se çfarë mendoja; duke thënë se unë besoj në **familjen njerëzore**, sepse ne jemi të gjithë vëllezër, dhe duhet të jetë një Atë që na do, se gjithshka që ndodh e që lejon të na ndodhë, **është për të mirën e të gjithëve.**

Një moment i shkurtër heshtjeje, i cili mu duk si një përjetësi dhe pastaj një duartrokite e papritur:

“Diskutim i bukur Paul!!!”

Një shok i klasës, pas mbarimit të mësimit mu afrova dhe më tha: **“E di përse duartrokita unë? Sepse atë që ti the me fjale, e përcolle edhe në mënyrën tënde të të sjellurit. Do më pëlqente të besoja kështu si ti, mbase një ditë...”.**

Edhe ne na ka ndodhur një eksperiencë e tillë?

centro.rpu@focolare.org

